

mellem 5 og 14 mia. kr., som kunne bruges til mere velfærd, hvis man bare ville kradse de penge ind, som de multinationale firmaer skal betale efter de skatteregler, der er i dag.

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil egentlig gerne se lidt fremadrettet på det spørgsmål, som SF stiller til regeringen i F 27. Der spørges om, hvilket ambitionsniveau regeringen har til sikring af ordentlige levevilkår og livsvilkår for de dårligt stillede, og hvordan regeringen vil sikre opfyldelse heraf. Der er også i spørgsmålet tale om dramatiske nedskæringer, og den del af spørgsmålet skal jeg undlade at kommentere mere, end det er blevet.

Dårligt stillede er der desværre alt for mange af, og et samfund måles på, hvordan man tager sig af de svageste. Og hvem er de så? Det er jo bl.a. stofmisbrugerne, de prostituerede, de hjemløse, alkoholikerne, de svageste sindslidende, en del langtidsløse, som er kørt fast i systemet, visse handicappede, men bestemt også og i allerhøjeste grad disse gruppers børn. For hvem er egentlig de svageste, når vi ser på sagen med de brillere på? Ja, det må så absolut være børnene af de nævnte grupper, og alt for mange børn overtager deres forældres sociale problemer. De har ofte en sørgelig barndom, en tumultagtig ungdom og ender ofte selv som marginaliserede. Men sådan behøver det jo ikke være.

Kl. 15.30

I Socialudvalget havde vi for en måneds tid siden en konference om anbringelse af børn, og der er rigtig mange problemområder i denne forbindelse, som der skal tages fat på, hvis vi skal bryde den sociale arv og den onde cirkel. Det er f.eks. sådan noget som bedre uddannelse til de offentligt ansatte, der har med disse anbringelser at gøre.

Vi skal blive bedre til at lytte til børnene, og hvad det er de vil, vi skal være med til at sikre, at børnene bliver anbragt de rigtige steder, sådan at de ikke bliver svingdørsbørn, vi skal sikre, at børnene får god kontakt til deres familier og deres nære miljø, vi skal sikre, at forældrene bliver hjulpet, mens børnene er fjernet osv., osv. Der er nok at tage fat på.

Yderligere skal der være bedre sammenhæng i systemerne i det offentlige, f.eks. mellem de myndigheder, der tager sig af børnene, og mellem myndigheder i det hele taget, når de behandler de dårligst stillede sager, hvad enten det er voksne eller børn.

I Socialudvalget får vi rigtig mange breve fra mennesker, der er kørt fast i systemet af den ene eller den anden grund, og disse mennesker føler sig ofte svigtet af det system, som skulle være deres hjælper, som skulle være deres støtte og rådgiver og hjælpe dem på fode, ud at klare sig selv, forsørge sig selv og deres familie. Der er nok at tage fat på.

Når vi taler om ordentlige levevilkår og livsvilkår og skal løse problemerne for de dårligst stillede, kan vi simpelt hen ikke nøjes med en pose penge eller med at bygge flere boliger, som er det, der har været talt allermest om her i dag.

Men heldigvis er der da også sket en hel del positivt allerede i år. Det skal vi ikke glemme en dag som i dag.

Ældre handicappede kan nu fortsætte med at få deres egen personlige hjælper, også efter at de er fyldt 67 år, og det skete på et initiativ taget af Kristeligt Folkeparti. De kan nu også inden længe fortsætte med at få en ledsager, efter at de er blevet 67 år.

De svageste ældre, som er eller skal på plejehjem eller i ældrebolig, får nu mulighed for at blive på deres plejehjem, hvis det er en selvejende institution, som ellers skulle have været revet ned, men som nu kan blive renoveret – også efter initiativ fra Kristeligt Folkeparti. Og der bliver nu også bedre mulighed for oprettelse af flere plejehjem.

Overlevelsespension, dødepakken, som Kristeligt Folkeparti har tordnet imod, er nu også på vej væk.

I satsforligskredsen er der desuden aftalt en lang række nye initiativer, bl.a. behandlingsgaranti for stofmisbrugere. Masser af gode initiativer er taget, og andre er på vej.

I formiddags havde vi i Socialudvalget og Sundhedsudvalget møde med en ekspertgruppe vedrørende behandling af stofmisbrugere og forslag om lægeordineret heroin. Disse eksperter har også rigtig mange gode forslag, som der kan tages fat på, og ikke alle disse forslag har med kroner og øre eller bygning af boliger at gøre, men de har med sammenhæng mellem systemerne at gøre – koordination, kommunikation, omsorg, værdighed, respekt.

Ud over dette er sikring af ordentlige levevilkår og livsvilkår for de dårligst stillede en opgave, som vi alle er en del af. Det er ikke kun en opgave for en regering eller offentlige myndigheder. Hele samfundet, os alle, frivillige organisationer, naboer, familier, kolleger, kirkegængere